

[Kirkegaard.]

uheldigt, så kunne jeg nok spørge, hvem det er, vi skal rette bebrejdelserne imod. Skal vi rette dem imod os selv, eller skal vi rette dem mod regering og folketing? Jeg mener afgjort, at vi må rette dem mod os selv, og at vi selv må tage ansvaret og selv foretage de ændringer, som kan forbedre denne situation.

Det, jeg her har omtalt, mener jeg er et problem, som der agtes alt for lidt på i den offentlige debat om landbrugets mange og vanskelige forhold. Hvis landbrugets organisationer ikke vil tage dette problem op til overvejelse og til behandling, kan jeg med betydelig sikkerhed forudse, at så vil i fremtiden også under jævnt gode konjunkturer omkring ved 10 årgange, de 10 yngste årgange af landmænd, være økonomisk overbelastede, være i krise, i hvert fald være stærkt udsat for at komme i krise, og det er for stor en part af landbrugets udøvere, der således er økonomisk overbelastede, omtrent 10 årgange af vel 30-40 årgange — jeg ved ikke, hvor længe man normalt driver en gård.

De priser, jeg har nævnt, der forlanges for ejendomme, presses op over forrentningsmulighederne af en bestemt hovedårsag, nemlig den, at vi alle sammen regner med fortsat inflation. Jeg tænker også, vi får fortsat inflation, idet vi er ude af stand til at undertrykke den inflation, der kommer til os ude fra den store verden, det kan vi ikke, den må vi indrette os på og affinde os med. Derimod skulle vi holde op med at lave inflation indefra, og det er det, vi er ved at praktisere i disse dage.

Sådan som jeg har nævnt, presser forventningen om inflation ejendomspriserne op, og derved bliver de unge landmænd overbelastede; det er ikke sundt, og jeg mener, at det er det, vi skal tage op til behandling. Jeg mener, at landbrugsorganisationerne skulle ofre de langsigtede foranstaltninger nok så megen interesse, og jeg kan også opfordre det ærede medlem hr. Anders Andersen til at gå ind på denne tanke.

Jeg tror, vi skulle prøve på, om ikke det var muligt at dreje landbrugets økonomiske stilling så meget, at det kunne blive en bedre forretning at drive en gård, end det er i dag, om nødvendigt måske på bekost-

ning af nogle af ejerforholdets fordele. Hvis vi kunne det, tror jeg, det ville være en fordel for landbrugserhvervet i sin helhed.

Mose Hansen: Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen var inde på, at mit parti har givet tilslutning til venstres synspunkt, og jeg vil dertil sige, at hvis der hermed menes landbrugets økonomiske forhold, så har jeg givet tilslutning til det, men hvis det er lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer, det ærede medlem tænkte på, så udtalte jeg, at jeg var glad for, at det indeholdt en lettelse af de faste skatter til amt og stat, men jeg tog ikke nogen endelig stilling til de kontante tilskud m. m.; jeg efterlyste landbrugets stilling hertil. Jeg var godt nok inde på, at jeg mente, det var en fordel, at de kontante tilskud til de landbrugere, som havde en væsentlig del af deres indkomst uden for landbruget, nu faldt bort.

Derudover pegede jeg på de faste skatter i sognekommunerne, idet jeg mindede om mit partis stilling til den ændring af fastsættelsen af de sognekommunale skatter, som blev vedtaget for kort tid siden her i tinget, og hvor jeg hævdede ud fra min opfattelse, og den holder jeg stadig væk fast på, at den vil betyde øgede byrder i fremtiden for landbruget.

Endvidere pegede jeg på en smidiggørelse af jordlovene, og til slut omtalte jeg og bad om, at det udvalg, der bliver nedsat, foretager en tilbundsående undersøgelse af en eksportpræmieringsordning og dermed en langsigtet landbrugsordning.

Hvis det er disse forhold, det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen tænker på, er vi helt enige.

Bækgaard: Jeg vil gerne sige den højtærede landbrugsminister tak for tilsagnet om at undersøge muligheden for en brødkornekseport til Norge.

Den højtærede minister tror, at den største part af danske landbrugere ikke ønsker f. eks. en slutpris på 52 kr. på byg. Højtærede minister, det er ikke gætterier og løfter m. m., det danske landbrug har brug for, men det er handling, og det haster stærkt, så jeg vil henstille til den højtærede minister at gå i realitetsforhandling med